

Sygn. akt III CZ 55/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSA Andrzej Niedużak

w sprawie ze skargi E. J.

przeciwko K. Ł.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Rejonowego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 sierpnia 2012 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 2 lutego 2012 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy odrzucił apelację pozwanego od wyroku z dnia 22 listopada 2010 r. wydanego przez Sąd Rejonowy . W uzasadnieniu wskazał, że z uwagi na przedmiot rozstrzygnięcia wniesiony przez pozwanego środek odwoławczy jest w istocie zażaleniem i został wniesiony po upływie terminu.

Pozwany w zażaleniu na to postanowienie wskazał, że zaskarżył wyrok w całości, tj. zarówno w części, w której Sąd po wznowieniu postępowania uchylił wyrok, jak i w tej części, w której pozew odrzucił. Wniósł zatem właściwy środek zaskarżenia, z czego wynika nietrafność zaskarżonego postanowienia. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale połączonych Izb: Izby Cywilnej oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 1972 r., III CZP 27/71, także w razie odrzucenia pozwu wyrokiem wniesiony środek odwoławczy podlega rozpoznaniu jako zażalenie również wtedy, gdy skarżący nazwał go rewizją; nie może być jednak odrzucony z powodu niezachowania terminu przewidzianego w art. 394 § 2 k.p.c. (OSNCP 1973, nr 1, poz. 1). W uchwale tej Sąd Najwyższy przesądził występujące zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie kontrowersje co do tego, czy o rodzaju środka odwoławczego decyduje przedmiot rozstrzygnięcia, czy forma nadana orzeczeniu przez sąd i jaki ma to wpływ na termin zaskarżenia.

Doręczenie wyroku z uzasadnieniem pozwanemu nastąpiło w dniu 16 grudnia 2010 r., natomiast apelacja została wniesiona do sądu w dniu 30 grudnia 2010 r., a zatem trzeba stwierdzić, że termin do wniesienia apelacji został zachowany. Zachowanie terminu do wniesienia apelacji, przy uwzględnieniu formy zaskarżonego orzeczenia, przesądziło także o zachowaniu terminu do wniesienia zażalenia. Niezależnie zatem od oceny charakteru wniesionego środka zaskarżenia brak było podstaw do jego odrzucenia na skutek niezachowania terminu do jego wniesienia.

Z tej przyczyny zaskarżone postanowienie uchylono (art. 394 § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 395¹⁵ § 1 k.p.c.).